

Mk 10,32-45
Ježíš před Jeruzalémem – žádost synů Zebedeových
Jak se nechápeme

1. čtení: Matoušovo evangelium 25,31-46 ... 'Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.' ...

kázání: Markovo evangelium 10,32-45

Bratři a sestry

jste moudřejší, než jste byli? Než včera. Než před rokem, před desíti lety? Asi ano. Trošku. A jste lepší? Lepší lidé. Já vím, to se těžko porovnává a hodnotí. Ale já mám na mysli porovnání se sebou samým, ne s ostatními. Jestli jsme dál. Jestli jsme nějak vyrostli nebo dorostli. Jak říká Bible: Jestli jsme alespoň trošku dorostli zralého lidství měreno mírou Kristovy plnosti. Já doufám, že jo. Alespoň o trošku. Jinak by to naše křesťanství asi moc nemělo smysl. Kdybychom byli pořád stejní troubové a život nám pořád úplně stejně protýkal mezi prstama. Ale k čemu že to máme dorůst, o tom si myslím je to dnešní čtení z Bible.

Jako křesťané si čteme ta naše svatá písmena. Bibli. A nevím, jak vy, ale mě to občas napadá. Vážně je ta Bible Boží? Fakt v tom napsaném má prsty sám Bůh? Nebo je to sice hezký ale holt hezký výmysl lidí? A zrovna to dnešní čtení mě hodně pomáhá uvidět právě tu Boží stopu. Protože něco takového by člověk nevymyslel. Jen si to vezměte. Je před Velikonocemi. Tady u nás ale i v tom Ježíšově příběhu. To, co jsme četli se odehrává kousek před Jeruzalémem, kam jde Ježíš s učedníky na Velikonoce. Na ty poslední..nebo možná skutečně první..Velikonoce. A Ježíš těm svým učedníkům už po třetí říká, jak to s ním dopadne. Že lidé, kteří mají moc, politickou i náboženskou, že ho nesnesou. Že ho chytí, vysmějí semu, budou ho trápit a zabijí ho.

...

"Mistře, chtěli bychom, abys nám učinil, oč tě požádáme." "Dej nám, abychom měli místo jeden po tvé pravici a druhý po levici v tvé slávě." Tahle jejich slova následují ihned po té, co se jim Ježíš snaží vysvětlit, že on jde na smrt. To jsou blbci. Pardon ale to nejde jinak říci. (ještě jednou parafráze) Copak vůbec nic nepochopili? To se za ty tři roky s Ježíšem vůbec nic nenaučili? To si Ježíš fakt vybral za ty úplně nejbližší takovýhle trouby? Ano. A naštěstí ti troubové pak zmoudřeli. Byli to Jakub a Jan. Synové Zebedeovi. Budoucí pilíře vznikající církve. Taková ti otcové zakladatelé. A víte, jak poznám, že zmoudřeli? Právě podle toho, že to v té Bibli je. Že to cíkev nesmazala. Že se nesnažila popsat ty otce zakladatele jako moudré, pokorné a zbožné učedníky. Ne. Prostě blbci, kteří se tváří v tvář Ježíšově cestě ke smrti dohadují, kdo z nich bude ten úplně nejvíc nejlepčí na celém světě..samozřejmě po Ježíši. Děkuju Bože. Děkuju Jakube a Jane. Že jste to na sebe práskli. Kéž bychom i my dorostli takového lidství, které se nebude chtít tvářit, že je lepší, moudřejší, zbožnější a pokornější, než ve skutečnosti je.

Ted' ale vážně, o co, že jim to šlo? No, vážně. Ono to nejde brát úplně vážně. Dokonce i Ježíš, i když hodně trpce a bolestně, si z nich dělá srandu. Říká jim: Nevíte, oč žádáte. Vy chcete místa po pravici a po levici? V mé slávě? A my už víme, že nejbližší Ježíšova sláva, jeho vyvýšení, to bude na kříži. A místo po pravici a levici tam bude taky. To budou lotři ukřižovaní spolu s Ježíšem. Tohle chcete? Nevíte, oč žádáte. Pít kalich a být pokřtěni křtem spolu s Ježíšem..říká se to podobně i dneska: To si vypiješ, to si odskáčeš. Tohle chcete? Jo, Jo! Tak jo..i když ted' vůbec netušíte, o co půjde. Je to hodně trpký a hřbitovní Ježíšův humor.

Ale rozdávat místa po pravici a polevici, to není má věc. A to už vůbec není Vaše Věc.

Tak dobře, o co jim teda šlo? To souvisí s tehdejšími představami..i jejich představami o tom, kdo to ten Boží syn, mesiáš má být. Že to má být král nebo soudce. Tedy ten, který rozhoduje, panuje a rozsuzuje. A oni chtěou být u toho. Taky chtějí rozhodovat, panovat a rozsuzovat. Chcou být slavní a důležití. Chcou soudit. Jsou to ti samí učedníci, kteří nedávno, když s Ježíšem procházeli Samařim, došli do jedné vesnice, kde Ježíše nechtěli přijmout. A jejich první reakce? Pane, máme na ně svolat oheň z nebe jako Elijáš? Máme je rovnou odsoudit a potrestat? Ježíš jim samozřejmě řekne, že ne. Že tohle není jeho úkol. No, oni se asi moc nepoučili. Ted' chtějí to samé. Čhtějí vládnout a soudit. A Ježíš si zavolá všech dvanáct s říká jim: "Víte,

že ti, kdo platí u národů za první, nad nimi panují, a kdo jsou u nich velcí, utlačují je.“ svatá pravda. Tehdy jako dneska. Tak to je. I Ježíš nežil mimo realitu.

„Ne tak bude mezi vámi; ale kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem. a kdo chce být mezi vámi první, buď otrokem všech.“ Chcete být důležití, slavní, mocní, ti, kteří říkají, co je pravda a co ne, co je dobré a co ne? Tak jo. Ale takhle. V tomhle pořadí. Ve světě to totiž funguje naopak. Někdo získá moc a pak se očekává, že bude ostatním ku prospěchu. A ono ne. Většinou ne. Většinou té moci podlehne. V Božím království to má být naopak. Chceš být ten velký, ten vepředu, ten co rozhoduje? Tak běž pomáhat ostatním. Běž k lidem a pomáhej jim, nes jejich břemena. Trap se jejich trápeními, plač jejich pláčem. A ano, i raduj se jejich radostí. Tam, kde jsou. A v Božích očích získáš moc a slávu. A pak budeš moci soudit. Protože pak je budeš milovat. Ono to velmi často není tak, že čím víc miluješ, tím víc pro druhého děláš. Ono je to často naopak. Čím víc pro něj děláš, tím víc ho pak miluješ. A pak můžeš vést a rozsuzovat. Až tvoje srdce bude bít tou skutečnou láskou. A neboj se, dřív jak v nebi to nebude.

Bratři a sestry, Ježíš říká: to není moje věc. A o tom, myslím, to dnešní čtení z Bible je nejvíc. Že něco není ani Ježíšova věc. A už vůbec ne naše. Není naše věc rozhodovat a rozsuzovat, kdo je dobrý a kdo ne, kdo je důležitý a kdo ne, kdo bude první a kdo poslední. Díky Bohu to není naše věc. Bylo by to strašné břemeno. Jen si to představte, jen si to domyslete. Ale pak je dost věcí, které naše věc je. Nad čím třeba i ohrnujeme nos a děláme, že se nás to netýká. A přitom právě to je naše věc. Ano, uklízení, a umývání nohou i zadků, chození na návštěvy...to je sláva a moc v Božích očích. Ale taky politika. Poctivá politika je a má být služba jako každá jiná. Možná o to těžší, že člověk musí zápasit s pokušením moci.

Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.
Amen